

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η Πινακοθήκη Γρηγοριάδη έχει τη τιμή και τη χαρά να σας προσκαλέσει στα Εγκαίνια της αναδρομικής έκθεσης του Φλωρινιώτη καλλιτέχνη

Βαγγέλη Ταμουτσέλη, με τίτλο «**Μνημονικοί Τόποι**»

Εγκαίνια: 6 Μαΐου 2016 και ώρα 20:00 μ.μ

Διάρκεια έκθεσης: 6 Μαΐου 2016 – 21 Μαΐου 2016.

Η προτεινόμενη Αναδρομική Έκθεση του Φλωρινιώτη καλλιτέχνη Βαγγέλη Ταμουτσέλη αφορά μια σειρά έργων από τρεις διαφορετικές θεματικές ενότητες, και ανήκουν στη μεγάλη σειρά των έργων που έχει φιλοτεγήσει ο ίδιος, με αντικείμενο την ανάδειξη των χαρακτηριστικών της πολιτιστικής κληρονομιάς με άξονα την αρχιτεκτονική του χώρου. Ο καλλιτέχνης αποτυπώνει στα έργα του εικόνες χωρικών τοπίων, έτσι όπως ο ίδιος τις αντιλαμβάνεται μέσα από το πέρασμα και το αποτύπωμα της φθοράς του χρόνου. Μια χρονική διαδικασία, όπου οι μεταβολές των εποχών επηρεάζουν όχι μόνο τις ανθρώπινες λειτουργίες, αλλά κυρίως τις ίδιες περιβαλλοντικές ακολουθίες του φυσικού και αρχιτεκτονικού τοπίου.

Οι ενότητες των έργων που θα παρουσιαστούν, με τίτλο «Μνημονικοί Τόποι» αρχικά περιλαμβάνουν ζωγραφικές συνθέσεις, εμπνευσμένες από τις καταγεγραμμένες δημιουργικές εκφράσεις μέσω της προβολής των παραδοσιακών οικισμών στην ευρύτερη περιοχή της Φλώρινας.

Εγκαταλελειμμένοι παραδοσιακοί οικισμοί, αφημένοι στο χώρο και στο χρόνο, με την ιδιαίτερη μορφοπλαστική συνθετική εξωτερική εικόνα τους, όπου τα σημάδια του χρόνου είναι εμφανή, μέσα από τις διαβρωτικές ακολουθίες των φυσικών υλικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή τους. Σε αυτή τη διαδικασία ο καλλιτέχνης δεν κατασκευάζει εικόνες μόνο για την οπτική θέαση και ικανοποίηση των αισθήσεων τοποθετώντας αυθαίρετα χρώματα και σχήματα χωρίς ουσία και περιεχόμενο, αλλά προσπαθεί να καθοδηγήσει τον παρατηρητή σε μια διάσταση, ώστε να κατανοήσει τις κατασκευασμένες έννοιες του έργου του.

Παράλληλα οι εικόνες που δημιουργεί και κατασκευάζει μέσα στο έργο του, είναι Σημεία, οπτικά μηνύματα, κρυμμένα νοήματα, τα οποία θα πρέπει ο μνημένος θεατής και παρατηρητής της δουλειάς του να εντοπίσει για να αποκωδικοποιήσει. Αυτή η κατανόηση των αναπαραστατικών μορφών του χώρου στις συνθέσεις του καλλιτέχνη, είναι ένα συνολικό προβαλλόμενο αρχιτεκτονικό περιβάλλον, με έντονα τα χαρακτηριστικά μιας τοπικότητας που έχει σχέση με τις πολιτισμικές καταβολές ανάλογα τη γεωγραφική και μορφολογική θέση των τόπων, την συνολική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και τους λοιπούς κοινωνικούς επηρεασμούς από την επαφή του χώρου με τα μεγάλα αστικά κέντρα της Βαλκανικής και της Ανατολής. Η εντύπωση που προκαλείται, εμφανίζει στα έργα του καλλιτέχνη, προβολές κτηρίων σε τόπους «Φαντάσματα» και σε ερειπωμένους εγκαταλελειμμένους χώρους, οι οποίοι προβάλλονται ως σκηνικά ενός τόπου που κουβαλάει ακόμα στις μνήμες του, τα ίχνη της βίας από το παρελθόν αλλά και από τις καταστροφές των νεότερων συγκρούσεων, κυρίως όμως, τις φθορές που υπόκεινται τα υποκείμενα, άνθρωποι, φυσικό τοπίο και αρχιτεκτονικές δημιουργίες στους χώρους, εν καιρώ ειρήνης.

Τα ζωγραφικά κείμενα του καλλιτέχνη μεταφέρουν εντυπώσεις ενός χώρου, έτσι όπως τον αντιλαμβάνεται ο ίδιος, καθώς ο κάθε τόπος έχει μια υλική διάσταση, μια πραγματικότητα που διαρκεί στο χρόνο όσο υπάρχει και έχει ιδιαίτερη σημασία για την παγίωση της μνήμης, καθώς στηρίζεται για να διαιωνίζει τα νοήματα της μνήμης μιας κοινωνίας. Η υλικότητα των αναπαραστατικών χώρων παίζει σημαντικό ρόλο στην κατανόηση, στη μορφοποίηση και στη ενίσχυση των συμπεριφορών, των

λειτουργιών σε ότι αφορά την ανάδειξη των κοινωνικών, πολιτιστικών και οικονομικών ή επαγγελματικών ανταλλαγών, μέσω της επικοινωνίας και των λοιπών δράσεων των μελών της.

Στα έργα του, ο Χώρος είναι ένα Σημείο, το οποίο λειτουργεί ως πολιτισμικός κώδικας για την ανάπτυξη των κοινωνικών φαινομένων και δράσεων που επιτρέπουν μέσα από τις ενέργειες των ανθρώπων την ανάπτυξη των αλληλεπιδράσεων. Για το λόγο αυτό η αναγνώριση των οπτικών πληροφοριών δεν είναι μια απλή διαδικασία, αλλά βασίζεται στη γνώση, η οποία δεν κατασκευάζεται από τον καλλιτέχνη, αλλά προϋπάρχει και είναι εύκολο να εντοπιστεί μέσα από το πλήθος των γεγονότων που αφορά το ιστορικό, κοινωνικό και πολιτισμικό υπόβαθρο της τοπικής ιστορίας.

Στις ζωγραφικές εικόνες – κείμενα, εντοπίζουμε ένα καλλιτέχνη παραγωγό σημείων – σημειολόγο, ο οποίος δεν έχει λόγο να προτάσσει την τέχνη του και την συνολική εργασία του, έτσι ώστε να αποτελέσει σημείο και πρότυπο αισθητικής, μέσω της τεχνικής και άλλων διδαγμάτων στο πεδίο της Ιστορίας της Τέχνης.

Ο καλλιτέχνης επιζητεί η εικαστική του εργασία να αποτελέσει ενεργητικό πεδίο για την ανάδειξη των πτυχών της κοινωνικό – οικονομικής και πολιτισμικής αξίας, και εργαλείο για την έρευνα, τη διδασχά και την ερμηνεία και άλλων στοιχείων που έχουν σχέση με το ενδιαφέρον για το Ιστορικό, Αρχιτεκτονικό και Ανθρωπολογικό πεδίο, μέσω των δράσεων των υποκειμένων που αποτυπώνουν το σήμερα μέσω μιας παράλληλης αναπαράστασης του παρελθόντος. Αυτή η κοινή πορεία ανακατασκευής και προσαρμογής των δύο χρονικών διαστάσεων, μέσα από τις προβολές των φυσικών και αρχιτεκτονικών τοπίων, καταγράφεται και διαφαίνεται από την ιστορική και πολιτιστική ταυτότητα των ομάδων που προβάλλονται με άξονα το φυσικό και γεωλογικό τοπίο.

Το ενδιαφέρον του καλλιτέχνη να αναδείξει τους « Μνημονικούς Τόπους » δεν είναι τίποτα άλλο, από άλλη μία διαδικασία ενσωμάτωσης των εκφράσεων και των διαφορετικών οπτικών εκφάνσεων στην ανάπτυξη και στη συγκρότηση της πολιτισμικής ταυτότητας του τόπου μας. Οι «Μνημονικοί Τόποι» είναι ένα γέννημα μιας αίσθησης του καλλιτέχνη, το οποίο δημιουργείται από την έλλειψη της μνήμης για ένα τόπο, με σκοπό να προκαλέσει το ξύπνημα για να μπορεί να διατηρηθεί ως ένα σημείο, η συλλογική μνήμη των ομάδων που δημιούργησαν το ίδιο το παρελθόν τους. Ένα παρελθόν το οποίο η μνήμη παίζει σημαντικό ρόλο, καθώς συμμετέχει σε αυτήν τη διαδικασία μέσω των αντιπαραθέσεων του καλλιτέχνη, για να καταστήσει το παρελθόν του τόπου, πιο κατανοητό στους παρατηρητές, ενεργοποιώντας ένα ολόκληρο πλέγμα κοινωνικών προσδιορισμών και σχέσεων, αντικειμένων και χώρων ή τοποθεσιών μέσα στα οποία λειτουργεί και κινείται ο ίδιος μαζί με τις υπόλοιπες κοινωνικές ομάδες.

Συνεπώς η θεματική με τα Περιβάλλοντα Μνήμης, είναι ένα σύνολο από χωρικά τοπία, που ορίζουν τη σημασία του Χώρου ως πλαίσιο της κοινωνικής ή συλλογικής μνήμης, μέσα στο οποίο διαμορφώθηκαν τα περιεχόμενα της ταυτότητας των ομάδων και η θέση των ανθρώπων μέσα στη κοινωνία. Μηχανισμοί που είναι απαραίτητοι για την ανάπτυξη και την ενίσχυση των εννοιών της κοινωνικής μνήμης, η οποία προσδίδει νόημα και ταυτότητα στα μέλη των ομάδων που συνδέουν το χώρο, μέσω των κοινωνικών τους δράσεων.

Ο Βαγγέλης Ταμουτσέλης μέσω της παραγωγής σημείων εισάγει στο έργο του, έννοιες μνήμης, οι οποίες ξεκινάν από το παρόν, το σήμερα με σκοπό να διαπραγματευτούν το Χθες. Μια διαδικασία έναντι στη λογική της αποσιώπησης ή της πρακτικής μιας τεχνητής αμνησίας που έχει επιβληθεί, για να αποκοπούν οι πολιτισμικές ομάδες από το ίδιο του παρελθόν τους, αλλά και από το προγενέστερο βιωμένο πλαίσιο των δημιουργιών τους δραστηριοτήτων.

Ταμουτσέλης Νικόλαος
Ζωγράφος
Δρ. Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Η έκθεση οργανώνεται από τη δημιουργική ομάδα Art Florina, στα πλαίσια της 50χρονης παρουσίας και προσφοράς του καλλιτέχνη στον Πολιτισμό.

Συντονισμός – Οργάνωση : Art Florina
Επιμέλεια – Κείμενα: Ταμουτσέλης Νικόλαος
Δημόσιες Σχέσεις: Άντα Σκαφτούρου

Πινακοθήκη
Γρηγοριάδη

Ημέρες και ώρες Λειτουργίας:
Τρίτη ως Παρασκευή : 10:00 – 15:00 και 18:00 – 21:00
Σαββάτο – Κυριακή : 11:00 - 14:00 Δευτέρα κλειστά.

Διεύθυνση : Μαρίνου Αντύπα 18 Νέο Ηράκλειο Αττικής – Αθήνα.
Τηλ 2102719744 **web:** www.pinakothiki.eu **email:** info@pinakothiki.gr